

USTAWA

z dnia 8 lutego 1979 r.

o jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych.

Rozwój społeczno-gospodarczy kraju stwarza warunki i konieczność stałej poprawy jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych, zgodnie ze wzrastającymi wymaganiami ludności, gospodarki narodowej i międzynarodowej wymiany.

Doskonalenie jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych wymaga prowadzenia skoordynowanych i skutecznych działań naukowych, technicznych, organizacyjnych, ekonomicznych, prawnych i społeczno-wychowawczych; szczególne znaczenie ma wysoka jakość pracy każdego obywatela.

Mając to na uwadze stanowi się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Ustawa określa obowiązki przedsiębiorstw państwowych i innych jednostek gospodarki społeczno-nej, jednostek gospodarki nie społecznionej i osób fizycznych, uczestniczących w produkcji wyrobów lub w obrocie tymi wyrobami, wykonujących usługi, roboty i obiekty budowlane, oraz obowiązki organów administracji państwowej — w zakresie zapewnienia odpowiedniej jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych, jak również środki mierzące do przeciwdziałania nieodpowiedniej jakości.

Art. 2. 1. Producent jest odpowiedzialny za jakość wyrobów odpowiadającą postępowi technicznemu, ekonomicznemu i społecznemu oraz zgodną z wymaganiami określonymi w normach i innych przepisach szczególnych, a także umowach; powinien równocześnie dążyć do wytworzenia wyrobów o wyższej jakości.

2. Uczestniczący w obrocie i przechowywaniu oraz w transporcie wyrobów są odpowiedzialni za zapewnienie właściwego odbioru jakościowego wyrobów, za należyte warunki ich magazynowania i przechowywania oraz warunki transportu zapobiegające obniżeniu jakości wyrobów.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wykonawców usług.

4. Wykonawcy robót i obiektów budowlanych są odpowiedzialni za zapewnienie ich jakości zgodnej z przepisami prawa budowlanego i przepisami szczególnymi oraz z wymaganiami ustalonymi w umowach.

Art. 3. 1. Zadania jednostek gospodarki społeczno-nej w zakresie jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych są określane w programach i w planach społeczno-gospodarczych.

2. Rada Ministrów określa zasady opracowywania i ustalania dla jednostek gospodarki społecznionej programów, o których mowa w ust. 1, oraz zakres i tryb

wprowadzania do planów społeczno-gospodarczych tych jednostek zadań i wskaźników dotyczących poprawy jakości, a także mierników oceny wykonania planu w tym zakresie.

Art. 4. 1. System ekonomiczno-finansowy oraz zasady wynagrodzeń powinny sprzyjać stałej poprawie jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych.

2. System ekonomiczno-finansowy powinien zapewniać jednostce gospodarczej uzyskanie korzyści finansowych odpowiednio do osiągniętej jakości względnie obciążać ją skutkami finansowymi w wypadkach nieodpowiedniej jakości.

3. Ceny wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych powinny uwzględniać odpowiednie zróżnicowanie w zależności od poziomu ich jakości.

Art. 5. 1. Producent wyrobów oraz wykonawca usług, robót i obiektów budowlanych, których jakość nie odpowiada ustalonym wymaganiom jakościowym, ponoszą wynikające z tego konsekwencje ekonomiczne, określone przepisami prawa.

2. Takie same konsekwencje ponoszą uczestniczący w obrocie, dopuszczający do obniżenia jakości wyrobów w wyniku niezapewnienia ustalonych warunków magazynowania i przechowywania.

3. W odniesieniu do jednostek gospodarki społeczno-nej mogą być ustanawiane ponadto konsekwencje ekonomiczne w zakresie niezaliczania wadliwych jakościowo wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych do wykonania planu społeczno-gospodarczego, zmniejszania funduszu płac i innych funduszy, kształtowania zysku i cen oraz w innym zakresie.

4. Rada Ministrów ustala rodzaje i zakres konsekwencji, o których mowa w ust. 3, oraz tryb ich stosowania.

Art. 6. 1. Obniżenie jakości produkcji albo wadliwe wykonanie wyrobu, usługi, roboty lub obiektu budowlanego z winy pracownika, na które pracownikowi dwukrotnie zwrócono uwagę w formie pisemnej, mające miejsce po raz trzeci w ciągu roku, należy traktować jako ciężkie naruszenie przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych w rozumieniu art. 52 § 1 pkt 1 Kodeksu pracy, uprawniające zakład pracy do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia.

2. Każdorazowe obniżenie jakości produkcji albo wadliwe wykonanie wyrobu, usługi, roboty lub obiektu budowlanego z winy pracownika, na które uprzednio pracownikowi zwrócono uwagę w formie pisemnej, powinno powodować, w wykonaniu przepisu art. 6, ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o zasadach tworzenia i podziału zakładowego funduszu nagród oraz zakładowych fundu-

szów socjalnego i mieszkaniowego (Dz. U. Nr 27, poz. 150), zmniejszenie nagrody co najmniej o 25%.

3. Jednostki gospodarki uspołecznionej są obowiązane dochodzić odszkodowania od osób, z których winy poniosły szkodę wskutek wykonania wyrobu, usługi, roboty lub obiektu budowlanego, nie odpowiadających ustalonym wymaganiom — na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

Art. 7. 1. Rady narodowe i komitety kontroli społecznej oraz związki zawodowe aktywnie współuczestniczą w działaniach na rzecz poprawy jakości, przeprowadzając na rzecz ochrony konsumenta społeczną kontrolę i ocenę jakości.

2. Organizacje społeczne są uprawnione do przeprowadzania oceny jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych.

3. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określa organy społeczne uprawnione do oceny, o której mowa w ust. 2, oraz zakres, zasady i tryb dokonywania tej oceny.

Art. 8. Właściwi ministrowie oraz wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego są obowiązani do prowadzenia analiz potrzeb użytkowników, dotyczących jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych, oceny zaspokajania tych potrzeb, a także wykorzystywania tych ocen do usprawniania działalności gospodarczej i lepszego zaspokajania potrzeb użytkowników.

Art. 9. 1. Ilekroć w przepisach ustawy jest mowa o:

- 1) wyrobach — rozumie się przez to wyroby gotowe oraz ich elementy, półwyroby, materiały, surowce, paliwa i energię oraz opakowania,
- 2) jakości wyrobów — rozumie się przez to zespół cech użytkowych i innych, określonych w normach, przepisach szczególnych oraz w umowach,
- 3) wyższej jakości wyrobów — rozumie się przez to zespół cech użytkowych i innych przewyższających poziom wymagań, o których mowa w pkt 2,
- 4) usługach — rozumie się przez to czynności polegające na wykonywaniu wyrobów na indywidualne zamówienie, naprawie, montażu i konserwacji wyrobów oraz czynności związane z transportem i przechowywaniem wyrobów,
- 5) jakości usług — rozumie się przez to zgodność wykonywanych czynności wymienionych w pkt 4 z umowami, porozumieniami i przepisami,
- 6) robotach i obiektach budowlanych — rozumie się przez to roboty i obiekty określone w prawie budowlanym,
- 7) jakości robót i obiektów budowlanych — rozumie się przez to spełnienie wymagań określonych w prawie budowlanym i przepisach szczególnych oraz w umowach,
- 8) producencie wyrobów — rozumie się przez to jednostkę gospodarki uspołecznionej, jednostkę gospodarki nie uspołecznionej albo osobę fizyczną, która projektuje, konstruuje lub wytwarza wyroby,
- 9) użytkownikowi wyrobów — rozumie się przez to jednostkę gospodarki uspołecznionej, jednostkę gospodarki nie uspołecznionej albo osobę fizyczną, która nabywa wyroby od producenta lub odbiorcy do własnego użytku względnie przetworzenia,
- 10) odbiorcy wyrobów — rozumie się przez to jednostkę gospodarki uspołecznionej, jednostkę gospodarki nie uspołecznionej albo osobę fizyczną uprawnioną do prowadzenia obrotu handlowego wyrobami dla celów dalszej sprzedaży,
- 11) kwalifikacji jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych — rozumie się przez to określanie wymagań, badania, ocenę i klasyfikację pod względem jakości.

2. Ilekroć w przepisach ustawy jest mowa o ministrach, rozumie się przez to także kierowników urzędów centralnych.

Rozdział 2.

Kwalifikacja jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych.

Art. 10. 1. Wyroby, usługi, roboty i obiekty budowlane podlegają kwalifikacji jakości.

2. Kwalifikacji jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych dokonują:

- 1) producent wyrobu, wykonawca usługi, roboty lub obiektu budowlanego, z zastrzeżeniem pkt 2,
- 2) w odniesieniu do określonych w ustawie i przepisach wydanych na jej podstawie wyrobów — powołane do tego organy i jednostki organizacyjne.

3. Kwalifikacji jakości dokonuje się przed podjęciem produkcji określonego wyrobu, a gdy chodzi o usługi, roboty i obiekty budowlane — przed przystąpieniem do ich wykonania, a także po ich wykonaniu.

4. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia ustala zasady i tryb kwalifikacji jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych, a także obowiązki w tym zakresie producentów i wykonawców.

Art. 11. 1. Grupy wyrobów podlegające kwalifikacji jakości przez organy i jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 10 ust. 2 pkt 2, są ustalane w narodowych planach społeczno-gospodarczych.

2. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości w porozumieniu z właściwymi ministrami ustala szczegółowe wykazy wyrobów, o których mowa w ust. 1, a także organy i jednostki organizacyjne powołane do kwalifikacji jakości tych wyrobów.

Art. 12. 1. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami określa kryteria kwalifikacji jakości wyrobów oraz usług, z wyłączeniem usług, o których mowa w ust. 2.

2. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i Prezesem Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości określa kryteria kwalifikacji jakości usług dla ludności.

3. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i Prezesem Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości określa kryteria kwalifikacji jakości robót i obiektów budowlanych.

4. Kryteria kwalifikacji jakości energii określają odrębne przepisy.

Art. 13. 1. Wyroby wyższej jakości mogą być oznaczone państwowymi znakami jakości.

2. Rada Ministrów określa zasady i tryb przyznawania prawa do oznaczania wyrobów państwowymi znakami jakości, a także rodzaj i zakres zażądań ekonomicznych dla producentów wyrobów oznaczanych tymi znakami.

Art. 14. 1. Wyroby, które mogą zagrażać życiu, zdrowiu, mieniu lub środowisku naturalnemu, podlegają oznaczaniu znakami bezpieczeństwa.

2. Rada Ministrów określa zasady i tryb oznaczania wyrobów znakami bezpieczeństwa.

Art. 15. Prawo do oznaczania wyrobów państwowy mi znakami jakości oraz znakami bezpieczeństwa przyznaje Polski Komitet Normalizacji, Miar i Jakości; Prezes Komitetu w porozumieniu z właściwymi ministrami może upoważniać jednostki organizacyjne zaplecza naukowego, organizacje spółdzielcze i inne organizacje społeczne do przyznawania prawa do oznaczania określonych wyrobów państwowymi znakami jakości oraz znakami bezpieczeństwa.

Rozdział 3.

Kontrola jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych.

Art. 16. 1. Ministrowie nadzorujący producentów wyrobów, wykonawców usług, robót i obiektów budowlanych oraz jednostki organizacyjne obrotu towarowego zapewniają właściwą organizację kontroli jakości w tych jednostkach, tworzą warunki do wdrażania i stosowania skutecznych metod tej kontroli, upowszechniają pozytywne doświadczenia w tym zakresie, podejmują inne działania zapewniające skuteczną i efektywną kontrolę jakości.

2. W sprawach wymienionych w ust. 1 ministrowie współdziałają z Prezesem Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zarządów centralnych związków spółdzielni oraz zarządów organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą.

Art. 17. 1. Kierownik jednostki gospodarki uspołecznionej jest obowiązany zapewniać skuteczną kontrolę przebiegu produkcji, świadczenia usług i wykonywania robót i obiektów budowlanych, zgodnie z ustalonymi wymaganiami w zakresie jakości.

2. Rada Ministrów określa zasady organizacji kontroli jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych w jednostkach gospodarki uspołecznionej, a także kontroli jakości wyrobów w uspołecznionych jednostkach obrotu towarowego.

Art. 18. 1. Polski Komitet Normalizacji, Miar i Jakości oraz podległe mu terenowe urzędy miar i jakości są uprawnione do przeprowadzania kontroli jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych.

2. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określił zakres i tryb przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1, przez organy wymienione w tym przepisie.

Art. 19. Kontrolowane jednostki gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej oraz osoby fizyczne są obowiązane udostępniać upoważnionym organom kontroli dokumenty, jak również umożliwiać wstęp do pomieszczeń produkcyjnych, magazynowych i handlowych w celu przeprowadzenia kontroli jakości.

Rozdział 4.

Obowiązki producenta, wykonawcy i odbiorcy w zakresie jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych.

Art. 20. 1. Producent jest obowiązany do działania na rzecz poprawy jakości wyrobów, a w szczególności do:

- 1) tworzenia, w procesie projektowania i przygotowania produkcji oraz we wszystkich fazach wytwarzania, niezbędnych warunków organizacyjnych, technicznych i ekonomicznych, zapewniających uzyskiwanie odpowiedniej jakości wyrobów,
- 2) doboru pracowników o odpowiednich umiejętnościach zawodowych oraz prowadzenia niezbędnego szkolenia,
- 3) stosowania odpowiednich form wynagradzania, pobudzających do osiągania poprawy jakości,
- 4) badania potrzeb odbiorców i użytkowników oraz zasięgnięcia ich opinii w sprawach jakości,
- 5) wdrażania postępu naukowo-technicznego, technologicznego i organizacyjnego, w tym wykorzystania wynalazków, wzorów użytkowych oraz projektów racjonalizatorskich,
- 6) zapewnienia odbiorcom i użytkownikom niezbędnej informacji o cechach i właściwościach produkowanych wyrobów, o sposobie ich użytkowania i konserwacji oraz znakowania wyrobów wprowadzanych do obrotu zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Producent jest obowiązany uwzględniać wymagania w zakresie racjonalnego zastosowania i zużycia su-

rowców, materiałów, urządzeń, paliw i energii, właściwej technologii i organizacji pracy.

3. Producent jest obowiązany uzyskać — zgodnie z obowiązującymi przepisami — zezwolenie na produkcję i wprowadzenie do obrotu wyrobów mogących wpływać na zdrowie ludności.

4. Jednostki naukowo-badawcze, projektowe i konstrukcyjne są obowiązane do stałego podnoszenia jakości rozwiązań projektowych, konstrukcyjnych i technologicznych.

5. Odbiorca wyrobów jest obowiązany zapewniać należyty odbiór jakościowy wyrobów, zgodny z obowiązującymi normami i innymi przepisami szczególnymi oraz umowami, a także zapewniać właściwe warunki magazynowania i przechowywania wyrobów zabezpieczające utrzymanie jakości.

6. Odbiorca wyrobów jest obowiązany współdziałać z producentem w sprawach jakości wyrobów, a w szczególności prowadzić badania potrzeb użytkowników w tym zakresie.

7. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do wykonawcy usług, robót i obiektów budowlanych.

Art. 21. 1. W razie stwierdzenia wytwarzania wyrobów, wykonywania usług, robót lub obiektów budowlanych nie odpowiadających ustalonym wymaganiom jakościowym producent, wykonawca lub ich jednostka nadrzędna są obowiązani do podjęcia działań niezbędnych do poprawy jakości, a w szczególnych wypadkach do wstrzymania produkcji tych wyrobów, wykonywania usług, robót i obiektów budowlanych.

2. W razie stwierdzenia u odbiorcy, że warunki magazynowania i przechowywania wyrobów nie zapewniają utrzymania ich jakości, jednostka nadrzędna odbiorcy może wstrzymać przyjmowanie dostaw przez tego odbiorcę; o wstrzymanie dostaw może wystąpić producent lub dostawca bądź jednostka nadrzędna nad producentem lub dostawcą.

Rozdział 5.

Zadania i uprawnienia organów administracji państwowej w dziedzinie jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych.

Art. 22. Polski Komitet Normalizacji, Miar i Jakości koordynuje i kontroluje działalność w zakresie jakości, kwalifikacji jakości i oznaczania wyrobów państwowymi znakami jakości i znakami bezpieczeństwa oraz oddziałuje na jakość wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych przez doskonalenie norm i przepisów metrologicznych oraz kontrolę ich stosowania.

Art. 23. Ministrowie w celu zapewnienia odpowiedniej jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych są obowiązani do:

- 1) kompleksowego oddziaływania na jakość,
- 2) efektywnego wykorzystywania systemu ekonomiczno-finansowego i zachęt materialnych,
- 3) opracowywania programów resortowych podnoszenia jakości określonych grup wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych,
- 4) tworzenia warunków do wdrażania nowych technologii, organizacji produkcji i wykonawstwa, nowoczesnej techniki pomiarowej oraz zapewniania warunków do pełnego stosowania norm,
- 5) wyróżniania zakładów osiagających postęp w jakości oraz popularyzacji i upowszechniania osiągnięć tych zakładów,
- 6) doskonalenia metod i form informacji naukowo-technicznej, ekonomicznej i organizacyjnej dotyczącej problematyki jakości.

Art. 24. W razie stwierdzenia, że nieodpowiednia jakość wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych może powodować znaczne straty gospodarcze, Prezes Pol-

skiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości występuje z wnioskiem do ministra nadzorującego jednostkę kontrolowaną albo do innego organu lub organizacji sprawującej nadzór nad taką jednostką o wstrzymanie produkcji określonych wyrobów, wykonywania usług, robót lub obiektów budowlanych.

Art. 25. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług może zakazać zakupu i sprzedaży określonych wyrobów przeznaczonych na zaopatrzenie ludności, nie odpowiadających wymaganiom jakościowym ustalonym dla tych wyrobów wyprodukowanych w kraju lub importowanych, zawiadamiając o tym jednostkę nadrzędną producenta lub ministra nadzorującego przedsiębiorstwo handlu zagranicznego oraz Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości.

Art. 26. Ministrowie nadzorujący jednostki obrotu towarowego w celu utrzymania odpowiedniej jakości wyrobów ustalają dla podległych jednostek organizacyjnych zadania w zakresie doskonalenia techniki i organizacji obrotu towarowego, podnoszenia kultury obsługi nabywców oraz prowadzenia informacji handlowej i poradnictwa.

Art. 27. 1. Minister Sprawiedliwości czuwa nad doskonaleniem przepisów prawnych w zakresie jakości, zmierzających do ochrony interesów konsumentów.

2. Instytucje i organizacje społeczne uprawnione do ochrony interesów konsumenta zgłaszają Ministrowi Sprawiedliwości wnioski w zakresie przepisów prawnych, o których mowa w ust. 1.

Art. 28. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego:

- 1) dokonują ocen i kontroli prawidłowości zaspokajania potrzeb konsumentów i użytkowników pod względem jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych,
- 2) zapewniają warunki jakości świadczonych usług i produkcji rzemieślniczej przez właściwy rozwój punktów usługowych i rzemiosła,
- 3) oddziałują na usprawnienie obrotu towarowego, transportu i magazynowania wyrobów, w celu utrzymania jakości wyrobów.
- 4) pobudzają i wspierają inicjatywy społeczne w zakresie tworzenia warunków i oddziaływania na poprawę jakości produkcji, usług, robót i obiektów budowlanych.

Art. 29. Przepisy art. 23 i 26 stosuje się odpowiednio do zarządów centralnych związków spółdzielni i zarządów organizacji społecznych, prowadzących działalność gospodarczą.

Rozdział 6.

Przepisy karne.

Art. 30. 1. Kto będąc kierownikiem jednostki gospodarki uspołecznionej lub osobą odpowiedzialną w takiej jednostce za jakość wyrobów, usług, robót lub obiektów budowlanych, przekraczając swoje uprawnienia bądź nie dopełniając swoich obowiązków:

- 1) narusza przepisy ustawy lub przepisy wydane na jej podstawie dotyczące kwalifikacji jakości wyrobów, usług, robót lub obiektów budowlanych,
- 2) oznacza lub dopuszcza do oznaczania państwowymi znakami jakości albo znakami bezpieczeństwa wyroby nie odpowiadające wymaganiom ustalonym dla tych wyrobów,
- 3) dopuszcza do wytworzenia wyrobów przeznaczonych do obrotu, przeznacza lub wprowadza do obrotu albo dopuszcza do przeznaczenia lub wprowadzenia do

obrotu wyrobów nie odpowiadających ustalonym dla nich wymaganiom jakościowym,

- 4) dopuszcza do wykonania usług, robót lub obiektów budowlanych nie odpowiadających ustalonym dla nich wymaganiom jakościowym,

podlega karze grzywny do 5 000 zł.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio również do osób prowadzących na własny rachunek zakłady wytwórcze, usługowe albo zakłady wykonujące roboty lub obiekty budowlane.

3. Przy wyznaczaniu składu orzekającego w sprawach o wykroczenia wymienione w ust. 1 bierze się pod uwagę posiadaną przez osoby wyznaczane znajomość problematyki z zakresu tych spraw.

Art. 31. 1. Kto będąc kierownikiem jednostki gospodarki uspołecznionej lub osobą odpowiedzialną w takiej jednostce za jakość wyrobów, usług, robót lub obiektów budowlanych, przekraczając swoje uprawnienia bądź nie dopełniając swoich obowiązków:

- 1) dopuszcza do wytworzenia wyrobów przeznaczonych do obrotu, przeznacza lub wprowadza do obrotu albo dopuszcza do przeznaczenia lub wprowadzenia do obrotu wyrobów,
- 2) dopuszcza do wykonania usług, robót lub obiektów budowlanych,

których jakość jest rażąco gorsza od ustalonych dla nich wymagań jakościowych, podlega karze grzywny do 25 000 zł.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób prowadzących na własny rachunek zakłady wytwórcze, usługowe albo zakłady wykonujące roboty lub obiekty budowlane.

Rozdział 7.

Zmiany w przepisach obowiązujących.

Art. 32. W ustawie z dnia 29 marca 1972 r. o utworzeniu Polskiego Komitetu Normalizacji i Miar (Dz. U. Nr 11, poz. 82) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie: „o utworzeniu Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości“;
- 2) w art. 1:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Tworzy się Polski Komitet Normalizacji, Miar i Jakości.“,
 - b) w ust. 2 wyrazy „i probiernictwa“ zastępuje się wyrazami „probiernictwa i jakości“;
- 3) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Do zakresu działania Komitetu należą sprawy normalizacji, miar, probiernictwa oraz jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych.“;
- 4) w art. 4:
 - a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) terenowe urzędy miar i jakości“,
 - b) w ust. 2 w pkt 2 po wyrazie „miar“ dodaje się wyrazy „i jakości“.

Rozdział 8.

Przepisy końcowe.

Art. 33. Traci moc art. 2 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 marca 1972 r. o utworzeniu urzędu Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług (Dz. U. Nr 11, poz. 74).

Art. 34. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*